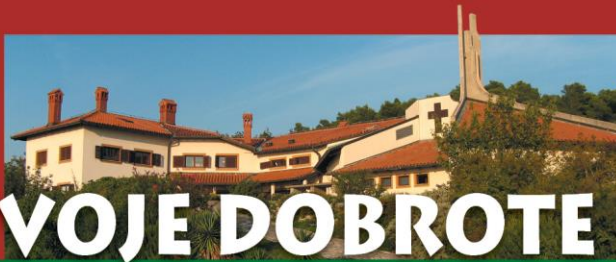

LETNIK XXIII, november 2017

TVOJE DOBROTE

MOLITEV ZA RAJNE

Gospod, ti nisi Bog mrtvih, temveč živih. V tebi živijo vsi, ki si jih poklical k sebi. Spominjamo se vseh rajnih, ki smo jih ljubili, vseh, s katerimi smo živeli. Z njimi nas povezuje tvoja dobrota, s katero ljubiš nje in nas.

Zahvaljujemo se ti, da so v tvoji roki. Rekel si: »Na svojo dlan sem zapisal tvoje ime.« Pred teboj se spominjamo tudi vseh pozabljenih in tistih, ki jih nihče ne objokuje, pogrešanih, katerih usoda nam je neznana, obupanih, ki so si vzeli življenje, vseh tistih, ki so jih ljudje umorili. Vemo, da so v tvoji roki, zato te prosimo zanje.

Zahvaljujemo se ti, da si tako blizu, in tudi naši umrli so nam blizu v tebi. Nihče, ki je v tebi, ne umrje. Od tebe smo prejeli življenje; tudi umrli živijo iz tebe. Z njimi nas povezuje to, da imamo isto življenje.

Tvoj križ, Gospod, je znamenje tvoje zmage nad smrtjo. Z njim smo bili rešeni večnega trpljenja. Nad njivo grobov stoji tvoj križ in združuje vse, umrle in nas. Gospod Jezus, verujemo tvojim načrtom, čeprav jih ne razumemo. Hodimo po tvojih potih in se držimo tebe. Ti boš premagal našega sovražnika – smrt. Vstal si od mrtvih in za teboj bodo ustali tudi vsi umrli. Poklical si jih, da bi se veselili s teboj v večni luči in te hvalili vso večnost. Amen.

ZAHVALA ŠKOFA MSGR. JURIJA BIZJAKA

Ob 40-letnici obnovljene in razširjene škofije Koper se zahvaljujemo Gospodu za štiri desetletja samostojne krajevne Cerkve in za »dobrote, ki nam jih je izkazoval, nam dajal dež z neba in rodovitne čase, nam dajal hrano in nam srca napolnjeval z veseljem« (Apd 14,17).

Zahvaljujemo se vsem sosednjim krajevnim Cerkvam, ki so pred obnovitvijo in razširitvijo škofije Koper po Pavlovem zgledu (2 Kor 11,28) skozi desetletja prijazno in zavzeto skrbele za posamezne sestavne dele sedanje tukajšnje krajevne Cerkve v času, ko so pripadali njihovi pristojnosti in njihovi upravi.

Odlomek iz pisma apostola Pavla Tesaloničanom nam daje lep vzorec za nadaljnje tri zahvale (1 Tes 2,7-13). Zahvaljujemo se Bogu neprenehoma tudi za vas, dragi verniki, da ste besedo, ki ste jo slišali od nas, sprejeli ne kot človeško besedo, ampak, kar resnično je, kot Božjo besedo, ki tudi deluje v vas (1 Tes 2,13).

Zahvaljujemo se za dolgo vrsto duhovnikov, ki so delovali v škofiji in se, kakor piše apostol Pavel, noč in dan trudili, da bi nam oznanili Božji evangelij (1 Tes 2,9): z govorom in tiskom in radiem, z brezkončno vero in upanjem in ljubeznijo, v veliki potrpežljivosti, v nadlogah, v potrebah, v stiskah (2 Kor 6,4).

msgr. dr. Jurij Bizjak
koprski škof

ZAKRAMENT BOLNIŠKEGA MAZILJENJA

Jezus v duhovnikovi osebi postane blizu trpečemu

V preteklosti so ta zakrament imenovali 'poslednje maziljenje', ker je bilo razumljeno kot duhovna tolažba pred bližajočo se smrtjo. Govoriti o 'bolniškem maziljenju' pa nam pomaga razširiti pogled na izkušnjo bolni in trpljenja v obzorju Božjega usmiljenja. Vso globino skrivnosti, ki se kaže v bolniškem maziljenju, izraža svetopisemska prilika o usmiljenem Samarijanu iz Lukovega evangelija (Prim. Lk 10,30-35). Vsakokrat, ko obhajamo ta zakrament, Gospod Jezus v duhovnikovi osebi postane blizu tistemu, ki trpi in je težko bolan ali pa je ostarel. Prilika pravi, da usmiljeni Samarijan poskrbi za trpečega človeka ter na njegove rane zlije olja in vina. Olje nas spominja na blagoslov olja, ki ga vsako leto pri krizmeni maši na veliki četrtek opravi škof, namenjeno pa je ravno bolniškemu maziljenju. Vino pa je znamenje Kristusove ljubezni in milosti, ki izvirata iz darovanja njegovega življenja za nas in ki se v vsem svojem bogastvu izražata v zakramentalnem življenju

Cerkve. Na koncu Samarijan trpečega človeka zaupa v skrb gostilničarju, ne glede na stroške. 'Gostilničar' je Cerkev, skupnost kristjanov, smo mi, ki nam Gospod vsak dan zaupa tiste, ki trpijo v telesu in duhu, da bi lahko še naprej zlivali na njih vso Gospodovo usmiljenje in zveličanje.

Naloga, ki jo je Cerkev prejela od Jezusa

To naročilo je poudarjeno na ekspliciten in impliciten način v Jakobovem pismu: 'Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu pomazilijo z oljem. In molitev vere bo rešila bolnika in Gospod ga bo okrepil; če je v greh, mu bo odpuščen' (Jak 5,14-15). Gre za prakso že iz časa apostolov. Jezus je namreč svoje učence učil, naj tako kot on ljubijo bolnike in trpeče, in jim posredoval zmožnost in nalogo, da v njegovem imenu in v skladu z njegovim srcem podeljujejo tolažbo in mir, preko posebne milosti zakramenta. Vendar pa pri tem ne smemo pasti v obsesivno iskanje čudeža ali pričakovanje, da bomo vedno dosegli ozdravljenje.

V trenutku bolečine in boleznih nismo sami

Gre za zagotovitev Jezusove bližine bolniku ali ostarelemu; vsaka oseba, starejša od 65 let lahko prejme ta zakrament. Jezus je, ki se ji približuje. Duhovnikov obisk bolnika je zelo pomemben; duhovnik pride, da bi pomagal bolniku ali ostarelemu. Jezus je namreč tisti, ki na ta način prihaja in tolaži, daje moč in upanje, odpuščenje. To ni noben tabu, kajti vedno je lepo vedeti, da v trenutku bolečine in boleznih nismo sami. Duhovnik in tisti, ki so prisotni med bolniškim maziljenjem, predstavljajo vso krščansko skupnost, ki se kot eno samo telo z Jezusom zbere ob trpečem in njegovi družini ter v njej ohranja upanje, jo podpira z molitvijo in bratsko toplino. Največja tolažba pa prihaja iz dejstva, da v zakramentu postane navzoč sam Gospod Jezus, ki nas prime za roko, nas ljubkuje in nas spominja, da mu že pripadamo in da nas nič, niti zlo in smrt, ne bo moglo ločiti od njega.« (Papež Frančišek v katezezi med splošno avdienco na Trgu sv. Petra, 26. 2. 2014)

Hvala za vsakršno sodelovanje v življenju župnije, za duhovne in materialne darove, hvala za darovani čas, spodbudne besede in dobrohotna dejanja za vsakogar v našem skupnem domu cerkvi. župnik

V predverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

YOUCAT – KATEKIZEM ZA MLADE

Zakaj nam je v pomoč, da se pri molitvi oziramo na svetnike?

Svetniki so od Svetega Duha razvneti ljudje; svetniki vzdržujejo Božji ogenj, ki gori v Cerкви. Svetniki so bili že v času svojega zemeljskega življenja žareči, nalezljivi molivci. V njihovi bližini je lahko moliti. Svetnikov sicer ne smemo nikdar po Božje častiti, smemo pa se obračati nanje, da bi v nebesih pri Božjem prestolu posredovali za nas. (KKC 2683–2684)

Okoli velikih svetnikov so se izoblikovale posebne šole pobožnosti (duhovnost), ki tako kot barve spektra vse kažejo na čisto luč Boga. Vse duhovnosti se začenjajo z osnovo prvino vere, da bi vodile vsakokrat skozi druga vrata v središče vere in izročitve Bogu. Tako se frančiškanska duhovnost opira na uboštvu v duhu, benediktinska na hvaljenje Boga in ignacijanska na odločitev ter poklicanost. Duhovnost, h kateri se človek po osebni svojevrstnosti čuti pritegnjenega, je vedno tudi šola molitve.

* * *

Kaj je upanje?

Upanje je Božja krepost, s katero močno in vztrajno hrepenimo po tem, za kar smo na zemlji: da častimo Boga in mu služimo; prav v tem je naša prava sreča: najti v Bogu svojo izpolnitev; in naša dokončna domovina je: v Bogu. (KKC 1817–1821, 1843)

Upanje je zaupanje v to, kar nam je Bog obljubil s stvarjenjem, po prerokih, posebej pa v Jezusu Kristusu, čeprav tega še ne moremo videti. Da lahko potrpežljivo čakamo na to resničnost, nam je podarjen Sveti Duh.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

17.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) *ni v juliju in avgustu*

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon:	05 652 12 12; 041 243 278 – župnik Franc Šenk SDB
Elektronska pošta:	zupnija.ankaran@rkc.si
Spletna stran župnije:	ankaran.donbosko.si
Transakcijski račun:	IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X